

3. oktober 2023

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Oversat version

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Vil man ændre muligheden for lokalt at nedsætte antallet af brandmænd jf. Selvstyrets bekendtgørelse nr. 62 af 1. november 2021 om minimumsdimensionering for kommunale redningsberedskaber?**
 - a. Er der med udgangspunkt i bekendtgørelsen planer om at tilpasse muligheden for at nedbringe antallet af brændmænd i alle byer på kystens kommuner til 148?**
 - b. Anses Naalakkersuisut det på sin plads med det antal, der i bekendtgørelsen er sat med hensyn til beredskab ud fra indbyggertal?**
- 2. Hvad er begrundelsen for, at bosteder med over 30.000 indbyggere er medtaget i bekendtgørelsen?**
- 3. Anser Naalakkersuisut, at minimumsdimensioneringen for materiel er realistisk, og har man ikke tænkt over, at der på steder med lufthavn skal være et krav om store vandtankbiler?**
- 4. Anser Naalakkersuisut det på sin plads med minimumsdimensioneringen vedr. mandskab og materiel i bygderne jf bekendtgørelsen?**
- 5. Når man tænker på kravene jf. bekendtgørelsen om redningsmateriel til havs og passende uddannelse til brug ad disse, hvad har Naalakkersuisut tænkt på, hvad disse angår?**
- 6. Er der planer om ajourføring af Beredskabsloven fra 2010, som er blevet ændret få steder?**

7. Er det planen, at Bekendtgørelse nr. 33 af 6. september 2001 om uddannelse af brændmænd tilpasses Loven om Beredskab fra 2010?
 - a. Hvis det er tilfældet, hvornår sker det?
8. Har Naalakkersuisut planer om, at øge udgifter til uddannelse af brændmænd?
9. Godtgørelse for brandmænd kører forskelligt, hvor der afhængig af hvilken uddannelse og hvilket ansvar, gives godtgørelse forskelligt, afhængig af bopæl - Har Naalakkersuisut planer om at justere disse?
10. Har Naalakkersuisut planer om tydeliggørelse af arbejdsområderne for de tre myndigheder, som arbejder med beredskab (brandvæsenet, politiet samt sundhedsvæsenet)?
11. Med hensyn til risikobaseret dimensionering, har der i den anledning været afholdt kurser for indsatslederne på kysten?
 - a. Såfremt de ikke har været på kursus, hvornår planlægges dette at ske?
12. Har Naalakkersuisut planer om at få etableret en Beredskabsstyrelse?

(Medlem af Inatsisartut Mala Høy Kúko, Siumut)

Begrundelse:

Da bekendtgørelse nr. 62 af 1. november 2021 skulle udarbejdes, var der i forbindelse med høringen tydelige svar, hvor der bl.a. blev påpeget fra Brandmændenes Forening i Grønland, at antallet af vagter ikke skulle ændres ifølge cirkulære nr. 1 af 1. april 1994. Vi er i et så vidtstrakt land og svær anmodning om hjælp fra nærmeste byer, en urovækkende tanke.

Det bør tydeliggøres, at store biler, som transporterer vand samt biler, som transporterer slanger placeres et specielt sted. Det ser ud til, at de steder, hvor der er lufthavn, er der mangel på slanger på grund af, at de steder, hvor der kan hentes vand, kan ligge langt væk og være svært tilgængeligt. Desuden bør det tydeliggøres, at det ikke er effektueret i Beredskabslovens § 10, hvis mindstegrænsen for materiale ikke ændres.

Det ser ud til, at etablering af antallet for mindstegrænsen af brandmænd i bygderne ikke har været til høring i kommunerne. F.eks. har Qeqqata Kommunian selv etableret en mindstegrænse for antallet af brandmænd, og det er, at brandmænd i bygderne mindst skal være to. Det er ønskeligt at få at vide, hvad der ligger til grund for denne mindstegrænseetablering.

Når man tænker på mindstegrænsen for materiale, bør det tydeliggøres, hvilke materiale, der absolut skal have. Når man i dag tænker på brandslukningsmateriel samt uddannelsesmæssig status i mange bygder, er de vigtigste opgaver at redde mennesker. Vi kan af den grund sige, at den uddannelsesmæssige status samt brandmateriel, at det ikke står godt. Det er jo sådan, at mennesker, ejendele samt miljø skal reddes. Det bør også sikres, at godt arbejdsmiljø, som kræves, også sikres.

Alle boster i Grønland ligger tæt på kysten, og det grønlandske folk bruger i meget høj grad havet som en del af deres liv. Når der sker en ulykke til havs, er der i forbindelse med redningsarbejde er det ellers ikke en SAR-opgave. Dog er det, man forventer at gøre en indsats på bostederne, plejer at være dem, der har med beredskab at gøre. Politiet, som har ansvar for SAR, har ikke dykkere eller en anden form for ekspertise, hvor de i forbindelse med redningsarbejde kan søge hjælp hos beredskabet.

I omtalte rapport står der, at der med udgangspunkt i farlige ting, skal omfangsbegrænsning tages. Og det er sandt, at det er et spørgsmål om, hvorvidt de er blevet uddannet. Den instans, som kan udføre denne gerning, er Beredskabsafdelingen, som er placeret i det relevante departement.

Beredskabsloven er nu 13 år gammel. På mange måder ser det ud til, at den skal tilpasses. Dette bør effektueres sammen med de fagfolk, der har med den at gøre, da det ser ud til, at der er mere behov for den, ikke mindst i tæt samarbejde med Den grønlandske Brandmandsforening.

Det bør siges, at uddannelse af brandmænd i Grønland er langt bagude, hvor der for Den grønlandske Brandmandsforenings vedkommende alene er givet 2.460.000,00 kroner for hele 900 brandmænd. Det vækker bekymring, at beløbet er så lille. Udfor Brandmandsskolen står der i Finansloven, at driftsudgifterne til kollegiet Apisseq er 1.240.000,00 kroner. Ved bare det kan vi se, hvor få pengene er til uddannelsesinstitutionen, hvis man skal sammenligne det alene i forhold til kollegiet. Og bare ved at kigge på det, kan det tænkes, at Grønlands Brandmandsskole betaler for kollegiet Apisseq.

De fleste kommuner mangler røgdykkere, holdledere, indsatsledere, uddannede brandforhindspersonale, folk, som kan lave kurser for brandmænd og ikke mindst, hvis man tænker på bekendtgørelse nr. 62, er der mangel på nogen, som kan undervise i "risikobaseret dimensionering".

Bestemmelse af antal af brandmænd på bosteder er bestemt i cirkulære nr. 1 fra 1. april 1994. I står der også noget om godtgørelse for brandmænd. Men dengang var det tydeligt, at bestemmelse af løn er bestemt udfra antallet af indbyggere. Ens arbejde og ens ansvar bør betales ens, uanset hvor man er henne. Vi mener i Siumut, at det bør gives som en opgave for

forligsinstitutionen. Det kan ikke være sandt, at såfremt vi kan kræve hårdt overfor Staten, så kan vi ikke engang løse denne problematik imellem os.

Ansvarsområder, som berører beredsskabsmandsket, bør tydeliggøres. Politiets opgave er SAR, d.v.s. eftersøgning og redningsarbejde. I tilfælde af redningsarbejde til fjelds er det ikke noget fremmedt, at når politiet giver en opgave til beredskabet i kommuner, at der slås om, hvem der skal betale udførelse af arbejdet. Heri er den, der er kommet i knibe, som ikke er i centrum, det er pengene, som kommer i centrum. Sådan er det også, hvis der sker en ulykke i fjeldet, hvor der skal foretages redningsarbejde. Man ved, hvor den tilskadekomne befinder sig og, hvad ulykken handler om. Den næste opgave bliver transport af den tilskadekomne til sygehust. Det er en opgave for Sundhedsvæsenet. Men, der plejer også at være uenighed om, hvem der skal betale denne opgave. Med mennesket i centrum skal der ved lovning være mere tydelig deling af opgaverne. Pengene skal ikke være i centrum, men hurtig hjælp til den tilskadekomne bør være i centrum.

Såfremt indbyggerne skal leve i tryghed i dagligdagen, skal beredskab i forhold til i dag være meget mere i centrum. Der kan udføres masser af forskelligartede opgaver fra Beredskabsstyrelsen. Brandvæsen og redningsarbejde i forbindelse ved stor ulykke til havs, hvis de store turistskibe skulle komme ud for en ulykke, redningsarbejde og beredskab desangående, og såfremt der kommer massiv miljøforurening og beredskab dertil, koordinering af redningsarbejde i fjelde og langt op i land samt mange andre ting, som der er ansvar for fra central side, som skal koordineres, vil være mange arbejdsopgaver for mange.

Spørgsmålene anmodes besvaret indenfor 10 arbejdsdage.

(Denne version er oversat fra grønlandsk. Ved tvivlsspørgsmål er den grønlandske version gældende.)